

Οι πολιτικοί είναι παντού οι ίδιοι. Υπόσχονται να χτίσουν γέφυρες ακόμη και εκεί που δεν υπάρχουν ποτάμια.

Περισσότερο σαν κατακτητές σε αποικία τους μοιάζουν ολόενα και περισσότερο θρασείες οι Ευρωπαίοι "εταίροι" μας -για να μη χαθούμε- με την αλαζονική συμπεριφορά τους απέναντι στην Ελλάδα, αλλά δεν φταίνε αυτοί, ας όψονται οι ριψάσπιδες που τούς παραχώρησαν κυριαρχικά δικαιώματα στην πατρίδα μας με τη δουλικότητά τους. Κατάλαβαν τα όρνια από την Εσπερία ότι δεν είχαν να κάνουν με πολιτικούς ολκής και ώρμησαν να κατασπαράξουν το πολιτικό σύστημα στη χώρα που τούς δίδαξε τη Δημοκρατία.

Γι' αυτό η ιστορία θα χαρακτηρίσει τον Γιώργο Παπανδρέου σαν σύγχρονο Βρούτο, που μαχαίρωσε πισώπλατα τη χώρα του, είτε για να προστατεύσει τα συμφέροντα των δανειστών μας, είτε έστω από προσωπικά ιδεολογικά πιστεύω του που δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με το σοσιαλιστικό Πασόκ. Και ίσως το Κόμμα θα πρέπει ν' αλλάξει το όνομά του, αν η πλειοψηφία των μελών του συμφωνεί με τις νεοφιλελεύθερες επιλογές του κ. Παπανδρέου, όπως συμφωνούσε με τις νεοφιλελεύθερες επιλογές του "έντιμου" τεχνοκράτη, Κώστα Σημίτη, ("τί Χάουαρντ, τί Σημίτης" γράφαμε εμείς τότε) τους δύο μοιραίους ηγέτες που προκάλεσαν τη δύση του Πράσινου Ηλίου.

Αν η Ελλάδα είναι πειραματόζωο για μια εκ θεμελίων αλλαγή στο κοινωνικο-πολιτικό σύστημα στις λεγόμενες ανεπτυγμένες χώρες, δικαιώνονται περίτρανα οι άρχοντες που την επέ-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΘΗΚΑΝ ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ

Δώσε θάρρος στο χωριάτη, να σ' ανέβει στο κρεβάτι...

λεξαν και αποδεικνύεται πόσο καλά ενημερωμένοι ήταν για την έλλειψη πολιτικής ηγεσίας στην πατρίδα μας.

Ο συνταγματολόγος πρώην σύμβουλος τού Αντρέα, Γιώργος Κασσιμάτης, έχει δηλώσει ότι ο κ. Παπανδρέου δεν έπρεπε να υπογράψει το Μνημόνιο ούτε με το πιστόλι στον κρόταφο και όμως το έκανε ελαφρά τη καρδιά χωρίς να συμβουλευτεί τον λαό του. Τότε έπρεπε ο πρωθυπουργός να κάνει το δημοψήφισμα αν πραγματικά είχε στην καρδιά του το συμφέρον της Ελλάδας και όχι κατόπιν εορτής με την πρότασή του πριν μερικές μέρες, όταν πια είχε υποθηκεύσει την πατρίδα και οι Ευρωπαίοι είχαν στρογγυλοκαθίσει στο σβέρκο μας.

Ενδειξη τής επιτυχίας των στόχων τους στην Ελλάδα είναι και το γεγονός ότι άρχισαν ήδη τις πιέσεις στην Ιταλία, όπου θα

δούμε τις ίδιες εξελίξεις σε βάρος τού ιταλικού λαού, αργότερα στην Ισπανία, την Πορτογαλία, την Γαλλία και αλλού μέχρι να υποδουλωθεί η Ευρώπη στους τραπεζίτες με την υψηλή προστασία τής Γερμανίας.

Τώρα είναι καιρός, λοιπόν, να συμμαχήσουν οι νότιες χώρες τής Ευρώπης για ν' αντιμετωπιστεί ο κοινός εχθρός και ν' ανατραπούν τα απαίσια σχέδιά του, αλλά πώς είναι δυνατόν να γίνει κάτι τέτοιο όταν πρωθυπουργός τής Ιταλίας είναι ένας Μπερλουσκόνι; Μόνη λύση είναι η εξέγερση των λαών, των αγανακτισμένων αν θέλετε, εναντίον τής διαφθοράς, εναντίον τής διαπλοκής για να καθαρίσει το τοπίο, πριν δούμε φασιστικές δικτατορίες όπως στη Γερμανία και την Ιταλία κάτω από παρόμοιες συνθήκες πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ο Γιώργος Παπανδρέου δεν είναι ο εθνικός ήρωας που θέλουν να μάς παρουσιάσουν οι φίλοι του εντός και εκτός Ελλάδος, αλλά ένας ηγέτης που αποδείχτηκε λίγος όταν χρειάστηκε να υπερασπιστεί τα συμφέροντα τής πατρίδας του και προτίμησε να προστατεύσει τους δανειστές της.

Ακόμη και ευρωπαίοι ηγέτες λένε ότι η χρεοκοπία τής πατρίδας μας θα είναι καταστροφική για την Ε.Ε. και βλέπουμε το σεισμό στις χρηματαγορές κάθε φορά που διαφαίνεται ο κίνδυνος στάσης πληρωμών από την Ελλάδα. Όμως, ο κ. Παπανδρέου δεν εκμεταλλεύτηκε αυτή την απροσδόκητη "δύναμη" τής Ελλάδας και δεν έπαιξε σαν διαπραγματευτικό χαρτί την χρεοκοπία της. Αντίθετα, εκβίασε την Νέα Δημοκρατία να προσυπογράψει τις αποφάσεις του για την προστασία των δανειστών με την υπόσχεση εκλογών.

Ο κ. Παπανδρέου προτίμησε να παραιτηθεί από την πρωθυπουργία παρά να διαπραγματευτεί με σύμμαχο τον κ. Σαμαρά σκληρά για τη διαγραφή ενός μεγάλου μέρους των δανείων για να προστατεύσει τον λαό του από την δυστυχία και μιζέρια δεκαετιών. Γιατί μόνο έτσι θα σωθεί η πατρίδα μας και αυτό τα λέει όλα για τις προτεραιότητές του. Ηρωας θα ήταν ο Γιωργάκης μόνο αν έπεφτε από τον πρωθυπουργικό θώκο μαχόμενος για τα ιδανικά τού Πασόκ και το συμφέρον τής πατρίδας του, αλλά δεν τόλμησε επειδή δεν το πίστεψε.

Ποιός έριξε τον Παπανδρέου;

Του Μπάμπη Παπαδημητρίου

"Είναι αλήθεια, όπως υπογραμμίζουν οι φίλοι του πρώην πρωθυπουργού, ότι οι "απειλές στις ζωές υπουργών", οι οιμωγές και οι ψευδείς κραυγές δημοσιογράφων και άλλων παραγόντων, που είδαν να χάνονται οι "διπλοί και τριπλοί μισθοί, μυστικές και φανερές χορηγίες, μαζί και κρατικές και άλλες διαφημίσεις μεσολάβησης υπέρ των πολιτικών" διαδραμάτισαν σπουδαίο ρόλο στη σύμψηξη μετώπου δυσαρεστημένων.

Είναι όμως αμφίβολο αν απηχεί την πραγματικότητα η εκτίμηση πως "ο Παπανδρέου έπεσε" όταν τα έβαλε με τις τράπεζες (υπονοούν την απώλεια μετοχικού ελέγχου μέσω του μεγάλου κουρέματος), τη διαπλοκή (λόγω της άρνησής του να διαγράψει, για παράδειγμα, τον σκανδαλώδη δανεισμό του τηλεοπτικού Αλτερ) και τους μεγαλοκαταθέτες (τους οποίους υποτίθεται ότι ενόχλησαν οι έρευνες του ΣΔΟΕ στις ελληνικές και ελβετικές τράπεζες).

Όσο σωστές είναι αυτές και άλλες παρατηρήσεις που μπορούν να γίνουν για τον τρόπο με τον οποίο υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους εκπρόσωποι του παλαιού κατεστημένου, πιστεύω ότι οι φίλοι του Γιώργου Παπανδρέου δεν θέλουν να κοιτάξουν απευθείας την πραγματικότητα. Για τον πολύ απλό λόγο ότι αυτή είναι που έριξε τον Παπανδρέου από την εξουσία. Αν ήσαν τα

πράγματα για την Ελλάδα καλύτερα από όσο ήταν όταν πήρε τις εκλογές, πριν ακριβώς από δύο χρόνια, την εξουσία ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, η δουλειά των διαπλεκόμενων θα ήταν πολύ δύσκολη.

Η οικονομία έριξε τον Παπανδρέου. Επειδή, από την πρώτη του απόφαση οικονομικής πολιτικής μέχρις ότου λανσάρει την ιδέα του δημοψηφίσματος, δεν ιεράρχησε ορθολογικά τις οικονομικές προτεραιότητες, ο κ. Παπανδρέου ηττήθηκε στο πιο κρίσιμο μέτωπο για κάθε κυβέρνηση, παντού στον κόσμο. Ακόμη και όταν τα πράγματα μάς έφεραν στο Μνημόνιο, όταν προσπαθήσαμε να αποφύγουμε τις συνέπειες της ανοιχτής πτώχευσης, ο κ. Παπανδρέου παρέμεινε προσκολλημένος στο κατεστημένο του παλαιοποσοκισμού.

Ο πραγματικός κόσμος, κυρίως των μισθωτών και, δευτερευόντως των συνταξιούχων, που πληρώνουν τους φόρους και την ανεργία, δεν μπορούσαν να ανεχθούν άλλο την αναποτελεσματικότητα της κυβέρνησης. Ο κίνδυνος ήταν υπέρογκος. Αντιθέτως με όσα λένε οι φίλοι του, ο Γιώργος Παπανδρέου προστάτευσε τους τοποτηρητές και τις προσόδους του κομματικού και κλεπτοκρατικού συστήματος. Αυτό ακριβώς που, εκ των υστέρων, κατηγορεί ο κ. Παπανδρέου ότι "τον έφαγε μπαμπέσικα!". Οι θεωρίες συ-

νωμοσίας είναι θελκτικές, αλλά ολίγος ρεαλισμός, δεν βλάπτει καθόλου."

Καλό!

Δώδεκα τη νύχτα, βάζεις πιτζάμες, λες καληνύχτα και πας στο δωμάτιό σου οπότε σε ρωτάνε:

- Πας για ύπνο;
- Όχι πάω να ρίξω μπετά σε μια οικοδομή!

Ακόμη ένα:

- Μαμά, γιατί παντρεύτηκες τον μπαμπά;
- Απορείς και συ, παιδί μου;